

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Cvstodi Magvntinensi, & Præposito & Decano Pinguensi Maguntinensis
diocesis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

possit idem Capellanus existere fructuosus, qui nobis ac fratribus nostris suae probitatis obtentu carus & acceptus existit, non solum jam concessa servare sibi utile putaretis, verum etiam concedenda largiri, universitatem vestram rogamus attentius & monemus, per apostolica vobis scripta mandantes quatenus concessionem omnium praemissorum *vobis factam ob reverentiam apostolicae sedis & nostram illibatam servantes, ipsum per dilectum filium Rotaldum Cellarium Maguntinum procuratorem suum in corporalem eorum possessionem inducere procuretis, proventus memorati stipendij medio tempore perceptos assignantes eidem, non obstante illo quod novi Canonici praesentialiter facere consuevissent dicuntur ibidem, preces apostolicas & mandatum taliter adimplendo quod & nos gerere possimus acceptum & idem Capellanus ad devotionem & obsequium vestrum fortius accendatur. Alioquin dilectis filiis Custodi Maguntino, Praeposito & Decano Pinguensi Maguntinensis diocesis dedimus in mandatis ut quod super hoc duxeritis faciendum nobis rescribere non omitant, ut per eorum relationem instructi, prout procedendum viderimus in ipso negotio procedamus. Datum Viterbij xiiii. Kal. Iulij, pontificatus nostri anno duodecimo.

Scriptum est ipsis super hoc in eundem fere modum usque fortius accendatur. Quocirca discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus praedictos Archiepiscopum, Praepositum, & Capitulum ad hoc inducere diligentius procurantes, quod super hoc duxerint faciendum nobis rescribere procuretis; ut per vestram relationem instructi, prout procedendum viderimus in ipso negotio procedamus. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum ut in alia.

CUSTODI MAGUNTINENSI,
*& Praeposito & Decano Pinguensi
 Maguntinensis diocesis.*

*Epist. 74.
 De eadem re.*

Quanto dilectus filius magister Petrus Viterbiensis Capellanus noster dudum studuit venerabili fratri nostro Maguntinensi Archiepiscopo & adhuc etiam sese studet exhibere devotum, tanto speramus quod mandatum apostolicum sibi factum pro ipso debeat adimplere, maxime cum ignorare non debeat quin existat nobis acceptum quicquid honoris & gratiae sibi duxerit conferendum. Cum igitur, sicut eodem Capellano nobis innotuit exponen-

te, dictus Archiepiscopus liberaliter concesserit ei dudum Ecclesiam cujus proventus annui valeant decem marcas, sicut per litteras suas & instrumenta publica evidenter apparet, eidem Archiepiscopo per scripta nostra mandavimus ut dictam Ecclesiam dilecto filio R. Cellario Maguntinensi procuratori suo non differat assignare. Quocirca discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus praedictum Archiepiscopum ad hoc diligenter &c. *ut in alia usque in finem.* Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Viterbij xiiii. Kal. Iulij, pontificatus nostri anno duodecimo.

Scriptum est eidem Archiepiscopo super hoc.

ILLVSTRI REGI OTTONI
in Romanorum Imperatorem electo.

Sincerissima caritatis affectio quam erga tuam regalem personam gerimus nos inducit ut quanto propensius regium zelamus honorem, tanto sollicitius tibi suadere curemus ne quid unquam per te vel tuos improvidè attentetur per quod ei valeat derogari. Sanè cum non solum a nobis, sed ab Ecclesia penè tota speretur quod necessarius terrae sanctae succursus tanto studiosius & potentius per tuam debeat magnificentiam promoveri quanto misericordius & miserabilius manus Dei specialiter te ob hoc creditur exaltasse, sine grandi & gravi multorum scandalo non est factum quod dilectus filius Vicecomes Castri Ayrardi & quidam alij peregrini de transmarinis partibus redeuntes de mandato, sicut dicitur, venerabilis fratris nostri Patriarchae Aquilegensis legati tui nuper apud Cremonam, qua de causa nescimus, detenti sunt, nec permixti ad propria liberè remeare. Cujus utique detestandi facinoris Patriarcham eundem executorem vix credimus extitisse, te verò nunquam fuisse credimus praepceptorem, cum ille non ignoraverit cruce signatos hujusmodi eundo & redeundo sub speciali sedis apostolicae protectione consistere ac tam à se quam ab aliis Ecclesiarum praelatis non opprimi sed confoveri debere, tuque dudum excessum similem saltem in illustris memoriae Richardi Regis Angliae avunculi tui captione didiceris detestari, ut jam ipse committere perhorrescas quod prius in illo damnaveras cui te gaudemus in solio, non in scelere, successisse. Ceterum cum in detentione peregrinorum ipsorum non ipsi tantum offendantur, sed quivis alius, immo Christus, ut de nostra &

*Epist. 75.
 De peregri-
 nis.*

Epist. 76.